

Parasha 36 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 8](#)

[Kapittel 9](#)

[Kapittel 10](#)

[Kapittel 11](#)

[Kapittel 12](#)

Kapittel 8

¹ YHVH³⁰⁶⁸ talte til Måshe⁴⁸⁷² og sa: ² Tal til Aharån¹⁷⁵ og si til ham: «Når du setter opp lampene, skal de sju lampene gi lys rett fram foran lysestaken.» ³ Og Aharån gjorde det. Han satte opp lampene slik at de var vendt mot forsiden av lysestaken, slik YHVH hadde befalt Måshe. ⁴ Lysestaken var lagd av hamret gull. Fra foten til alle blomstene var den et hamret arbeid. Etter mønsteret YHVH hadde vist Måshe, hadde han lagd lysestaken.

⁵ Så talte YHVH til Måshe og sa: ⁶ «Ta ut levittene³⁸⁸¹ fra Israels barn og rens dem! ⁷ Slik skal du gjøre med dem for å rens dem: Stenk rensesvann på dem, og la dem rake hele kroppen sin! La dem vaske klærne sine og rens seg på den måten! ⁸ Så skal du la dem ta en ung okse og det tilhørende grødeofferet av fint mel blandet med olje, og du skal ta en annen ung okse som syndoffer. ⁹ Du skal komme fram med levittene foran Åpenbaringsteltet, og du skal samle hele menigheten av Israels barn. ¹⁰ Så skal du komme fram med levittene for YHVHs ansikt, og Israels barn skal legge hendene sine på levittene. ¹¹ Aharån skal stille levittene fram for YHVHs ansikt, som et løfteoffer fra Israels barn, for at de skal gjøre YHVHs arbeid. ¹² Så skal levittene trykke hendene sine mot hodene til de unge oksene, og du skal ofre den ene som syndoffer og den andre som brennoffer for YHVHs ansikt, for å gjøre soning for levittene. ¹³ Du skal stille levittene fram foran Aharån og hans sønner, og så skal du stille dem fram som løfteoffer for YHVH. ¹⁴ På den måten skal du skille levittene ut fra Israels barn, og levittene skal tilhøre Meg.

¹⁵ Etter dette skal levittene komme inn for å arbeide i Åpenbaringsteltet. Slik skal du rens dem og stille dem fram som løfteoffer. ¹⁶ For de er fullstendig overgitt til Meg fra Israels barn. Jeg har tatt dem ut for Meg i stedet for alle som åpner morsliv, de førstefødte av alle Israels barn. ¹⁷ For alle de førstefødte blant Israels barn tilhører Meg, både mennesker og dyr. På den dagen Jeg slo ned alle de førstefødte i landet Egypt, helliget Jeg dem for Meg. ¹⁸ Jeg har tatt ut levittene i stedet for alle de førstefødte av Israels barn. ¹⁹ Og Jeg har gitt levittene som en gave til Aharån og hans sønner fra Israels barn, for at de skal gjøre arbeid for Israels barn i Åpenbaringsteltet og gjøre soning for Israels barn, så ingen plage skal ramme Israels barn når de kommer i nærheten av helligdommen.»

²⁰ Dette gjorde Måshe og Aharån og hele menigheten av Israels barn med levittene. Alt det YHVH hadde befalt Måshe å gjøre med levittene, det gjorde Israels barn med dem.

²¹ Levittene renses seg og vasket klærne sine. Så stilte Aharån dem fram som løfteoffer for

YHVHs ansikt, og Aharån gjorde soning for dem så de skulle bli rensset. ²² Etter dette kom levittene inn for å gjøre arbeidet i Åpenbaringsteltet foran Aharån og hans sønner. Det YHVH hadde befalt Måshe å gjøre med levittene, det gjorde de med dem.

²³ Så talte YHVH til Måshe og sa: ²⁴ «Dette er det som gjelder for levittene: Fra de er tjuefem år og eldre, kan de komme inn og utføre tjenesten ved arbeidet i Åpenbaringsteltet. ²⁵ Men når de blir femti år, skal de trekke seg tilbake fra tjenesten med dette arbeidet. Da skal de ikke arbeide mer. ²⁶ De kan gjøre tjeneste sammen med sine brødre i Åpenbaringsteltet og utføre oppgaver, men de skal ikke gjøre noe arbeid. Slik skal du fordele ansvaret til levittene.»

[Til toppen](#)

Kapittel 9

³ YHVH talte til Måshe i Sinaiørkenen, i den første måneden i det andre året etter at de hadde kommet ut fra landet Egypt, og Han sa: ² «La Israels barn holde påsken på den fastsatte tiden. ³ På den fjortende dagen i denne måneden, mellom de to aftenstundene, skal dere holde påske til fastsatt tid. Etter alle lovene og forskriftene for den skal dere holde den.» ⁴ Så sa Måshe til Israels barn at de skulle holde påsken. ⁵ Og de holdt påske på den fjortende dagen i den første måneden, mellom de to aftenstundene, i Sinaiørkenen. Etter alt det YHVH hadde befalt Måshe, slik gjorde Israels barn.

⁶ Det var noen menn som hadde gjort seg urene ved et lik av et menneske, så de ikke kunne holde påsken på den dagen. Samme dag kom de fram for Måshe og Aharån. ⁷ Disse mennene sa til ham: «Vi har blitt urene ved et lik av et menneske. Hvorfor skal vi hindres i å komme fram med offergaven til YHVH til den fastsatte tiden som gjelder blant Israels barn?»

⁸ Måshe sa til dem: «Stå stille, så jeg kan få høre hva YHVH befaler om dere.» ⁹ Så talte YHVH til Måshe og sa: ¹⁰ «Tal til Israels barn og si: Hvis noen av dere eller deres etterkommere er blitt urene på grunn av et lik, eller er langt borte på en reise, kan han likevel holde YHVHs påske. ¹¹ På den fjortende dagen i den andre måneden, mellom de to aftenstundene, kan de holde den. Med usyret brød og bitre urter skal de ete det. ¹² De skal ikke la noe bli igjen til morgenen, og ikke noe bein på det skal de bryte. Etter alle lovene for påsken skal de holde den. ¹³ Men den mann som er ren og ikke er på reise, og som likevel forsømmer å holde påsken, den sjel skal utryddes fra sitt folk, for han kom ikke fram med offergaven til YHVH til fastsatt tid. Den mannen skal bære sin synd. ¹⁴ Hvis en fremmed bor iblant dere og vil holde YHVHs påske, må han gjøre det etter lovene og forskriftene for påsken. Én lov skal gjelde for dere, både for den fremmede og for den innfødte i landet.»

⁴ ¹⁵ På den dagen da tabernaklet ble reist, dekket skyen tabernaklet, Vitnesbyrdets telt. Fra kvelden til morgenen var det likesom et ildskjær som viste seg over tabernaklet. ¹⁶ Slik var det alltid. Skyen dekket over det, og ildskjæret viste seg om natten. ¹⁷ Hver gang skyen ble løftet opp fra tabernaklet, brøt Israels barn opp etterpå. På det stedet hvor skyen senket seg, der slo Israels barn leir. ¹⁸ På YHVHs befaling brøt Israels barn opp, og på YHVHs befaling slo de leir. Så lenge skyen hvilte over tabernaklet, holdt de seg i leiren. ¹⁹ Selv når

skyen drøyde og holdt seg over tabernaklet i mange dager, holdt Israels barn YHVHs befaling, og de brøt ikke opp. ²⁰ Slik gikk det. Når skyen bare var over tabernaklet noen få dager, ble de i leiren etter YHVHs befaling. Og etter YHVHs befaling brøt de opp. ²¹ Når skyen bare ble fra kvelden til morgenen, og skyen ble løftet opp om morgenen, da brøt de opp. Enten det var om dagen eller om natten, brøt de opp når skyen ble løftet opp. ²² Enten det var to dager, en måned eller enda flere dager at skyen drøyde og ble liggende over tabernaklet, holdt Israels barn seg i leiren og brøt ikke opp. Men når den ble løftet opp, brøt de opp. ²³ På YHVHs befaling holdt de seg i leiren, og på YHVHs befaling brøt de opp. De holdt YHVHs befaling, slik YHVH hadde befalt ved Måshes hånd.

[Til toppen](#)

Kapittel 10

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ² «Lag to sølvtrumpeter til deg selv. Av hamret sølv skal du lage dem. Du skal bruke dem når du skal kalle sammen menigheten, og når du skal kalle leirene til oppbrudd. ³ Når de blåser i begge, skal hele menigheten samle seg foran deg ved døren til Åpenbaringsteltet. ⁴ Men hvis de bare blåser i den ene, da skal høvdingene, overhodene for Israels tusener, samle seg hos deg.

⁵ Når dere blåser et støt, skal leirene på østsiden bryte opp. ⁶ Når dere blåser det andre støtet, skal leirene på sørsiden bryte opp. De skal la støtet i trompeten lyde til oppbrudd for dem. ⁷ Når forsamlingen skal kalles sammen, skal dere blåse i trompeten, men ikke støte. ⁸ Aharåns sønner, prestene, skal blåse i trompetene. Dette skal være en evig lov for dere, for alle slekter etter dere.

⁹ Når dere går i krig i landet deres mot fienden som undertrykker dere, da skal dere støte i trompetene. Og dere skal bli husket framfor YHVHs deres Elåhims⁴³⁰ ansikt, og dere skal bli frelst fra fiendene deres.

¹⁰ Også på deres gledesdag, på de fastsatte høytidene deres, og på nymånedagene deres skal dere blåse i trompetene ved brennofrene og fredsofrene deres. De skal være til påminnelse om dere framfor deres Elåhims ansikt. Jeg er YHVH deres Elåhim.»

⁵¹¹ Det skjedde på den tjuende dagen i den andre måneden, i det andre året, at skyen ble løftet opp fra stedet over Vitnesbyrdets tabernakel. ¹² Israels barn brøt opp fra Sinaiørkenen og dro videre i dagsmarsjer. Så senket skyen seg ned i Paranørkenen.

¹³ Så brøt de opp på YHVHs befaling ved Måshes hånd. ¹⁴ Leiren til Yehudahs³⁰⁶³ barn, under sitt banner, var de første til å bryte opp, hver hæravdeling for seg. Det var Nachshån⁵¹⁷⁷, Amminadavs⁵⁹⁹² sønn, som sto over hele hæren deres. ¹⁵ Over hæren til stammen av Yissaschars³⁴⁸⁵ barn, sto Netanel, Tsuars sønn. ¹⁶ Og over hæren til stammen av Tzvluns barn sto Eliav, Chelåns sønn.

¹⁷ Så ble tabernaklet tatt ned. Gershåns sønner og Meraris sønner brøt opp, og de bar tabernaklet.

¹⁸ Reuvens leir, under sitt banner, brøt opp, hver hæravdeling for seg. Det var Elitsur, Shede'yurs sønn som sto over hæren deres. ¹⁹ Over hæren til stammen av Shimåns barn sto Shelumiel, Tsurishaddays sønn. ²⁰ Og over hæren til stammen av Gads barn sto Elyasaf, De'uels sønn.

²¹ Så brøt Kehatittene opp, og de bar de hellige gjenstandene. Andre hadde satt opp tabernaklet før de kom fram.

²² Leiren til Efrayims barn, under sitt banner, brøt opp, hver hæravdeling for seg. Det var Elishama, Ammihuds sønn, som sto over hæren deres. ²³ Over hæren til stammen av Manashes barn sto Gamliel, Pedah-tsurs sønn. ²⁴ Og over hæren til stammen av Binyamins barn sto Avidan, Gidånis sønn.

²⁵ Så brøt leiren til Dans barn opp, under sitt banner, hver hæravdeling for seg. De dannet baktroppen av alle enhetene. Det var Achietzer, Ammishaddays sønn, som sto over hæren deres. ²⁶ Over hæren til stammen av Asjers barn sto Pagiel, Achrans sønn. ²⁷ Og over hæren til stammen av Naftalis barn sto Achira, Eynans sønn.

²⁸ Slik var Israels barn fylket, hver hæravdeling for seg, da de brøt opp.

⁶ ²⁹ Måshe sa til Chåvav, sønn av madyanitten Re'uel, Måshes svoger: «Vi drar fram mot det stedet som YHVH sa dette om: Jeg vil gi det til dere. Bli med oss, og vi skal gjøre godt imot deg. For YHVH har lovt alt godt for Israel.» ³⁰ Men han sa til ham: «Jeg vil ikke dra, men jeg vil dra til mitt eget land og min egen slekt.» ³¹ Så sa Måshe: «Jeg ber deg, du må ikke forlate oss, for du vet hvordan vi kan slå leir i ørkenen, og du kan være øynene for oss. ³² Og hvis du drar med oss, skal det skje – ja, det skal skje – at det gode YHVH vil gjøre mot oss, det skal vi også gjøre mot deg.»

³³ Så brøt de opp fra YHVHs fjell og la ut på en tre dagers reise. Og YHVHs paktsark gikk foran dem på den tre dager lange reisen, for å se ut et hvilested for dem. ³⁴ YHVHs sky var over dem om dagen når de brøt opp fra leiren. ³⁵ Når arken brøt opp, skjedde det at Måshe sa: «Reis Deg, YHVH! La Dine fiender bli spredt, og la dem som hater Deg, flykte for Ditt ansikt!»

³⁶ Og når den hvilte, sa han: «Vend tilbake, YHVH, til de mange tusener av Israel!»

[Til toppen](#)

Kapittel 11

¹ Men det skjedde at folket klaget inderlig, og det var ondt i YHVHs ører. For YHVH hørte det, og Hans vrede ble opptent. Og YHVHs ild slo ned blant dem, og fortærte noen i utkanten av leiren. ² Da ropte folket til Måshe, og da Måshe gikk i forbønn til YHVH, døde ilden ut. ³ Så kalte han stedet med navnet Taverah (brann), fordi YHVHs ild hadde brent iblant dem.

⁴ Folkehopen som var iblant dem, ga nå etter for en sterk lyst, så også Israels barn igjen begynte å gråte og sa: «Hvem vil gi oss kjøtt å spise? ⁵ Vi husker fisken vi spiste gratis i

Egypt, og agurkene, melonene, purren, løken og hvitløken. ⁶ Men nå er hele vår livskraft tørket bort. Det finnes ikke noe annet for våre øyne enn denne mannaen.»

⁷ Mannaen var som korianderfrø, og fargen var som fargen på bedolahkva. ⁸ Folket spredte seg omkring og samlet den inn, malte den på møllesteiner eller knuste den i morteren. Så kokte de den i en gryte og lagde kaker av den. Smaken var som smaken av kaker bakt med olje. ⁹ Når duggen falt over leiren om natten, falt mannaen på den.

¹⁰ Da hørte Måshe folket som gråt omkring i hver slekt, alle var samlet ved døren til teltet sitt. Og YHVHs vrede ble kraftig opptent. Det var også ondt i Måshes øyne. ¹¹ Så sa Måshe til YHVH: «Hvorfor har Du gjort Din tjener ulykkelig? Og hvorfor har jeg ikke funnet nåde for Dine øyne, siden Du har lagt byrden av hele dette folket på meg? ¹² Var det jeg som unnfanget hele dette folket? Var det jeg som fødte det, for at Du skulle si til meg: «Bær det inntil ditt bryst, slik en pleiefar bærer et diebarn», til det landet Du tilsverget deres fedre? ¹³ Hvor skal jeg få tak i kjøtt som jeg kan gi til hele dette folket? For de gråter for meg og sier: «Gi oss kjøtt, så vi kan spise.» ¹⁴ Jeg klarer ikke å bære hele dette folket alene, for det er for tungt for meg. ¹⁵ Hvis det er på denne måten Du behandler meg, så drep meg her og nå – hvis jeg har funnet nåde for Dine øyne – og la meg ikke få se min egen elendighet!»

¹⁶ Så sa YHVH til Måshe: «Samle sytti menn av Israels eldste for Meg, menn som du vet er eldste for folket og oppsynsmenn for dem. Ta dem med til Åpenbaringsteltet, så de kan stå der sammen med deg. ¹⁷ Så vil Jeg komme ned og tale med deg der. Jeg vil ta av den Ånd som er over deg, og legge på dem. Og de skal bære byrden av folket sammen med deg, så du ikke må bære den alene.

¹⁸ Til folket skal du si: Hellige dere til i morgen, så skal dere få spise kjøtt. For dere har grått så YHVH hørte det, og sagt: «Hvem skal gi oss kjøtt å spise? For vi hadde det godt i Egypt.» Derfor skal YHVH gi dere kjøtt, så dere får spise. ¹⁹ Ikke én dag skal dere spise, heller ikke to dager, ikke fem dager, ti dager, tjue dager, ²⁰ men i en hel måned, helt til det tyter ut av nesen på dere og dere blir kvalme av det, fordi dere har forkastet YHVH som er iblant dere. Dere har grått framfor Hans ansikt og sagt: «Hvorfor dro vi i det hele tatt ut av Egypt?»

²¹ Måshe sa: «Seks hundre tusen mann til fots er folket jeg er iblant. Likevel har Du sagt: Jeg vil gi dem kjøtt så de kan spise i en hel måned. ²² Skal det slaktes så mye småfe og storfe for dem, at de får nok mat? Skal all fisken i havet samles til dem, så de får nok mat?» ²³ Da sa YHVH til Måshe: «YHVHs arm, er den blitt kortere? Nå skal du få se om Mitt ord skal slå til eller ikke.»

²⁴ Så gikk Måshe ut og talte YHVHs Ord til folket, og han samlet de sytti mennene av folkets eldste og stilte dem rundt teltet. ²⁵ Så kom YHVH ned i skyen og talte til ham. Og Han tok av den Ånd som var over ham, og la på de sytti eldste. Da Ånden hvilte over dem, skjedde det: De profeterte, selv om de aldri gjorde det igjen.

²⁶ Men to menn hadde blitt igjen i leiren. Den ene het Eldad, og den andre het Meydad. Og Ånden hvilte over dem. De var blant dem som var skrevet opp, men som ikke hadde gått ut

til teltet. De profeterte i leiren. ²⁷ En ung mann sprang da ut og fortalte det til Måshe og sa: «Eldad og Meydad profeterer i leiren.» ²⁸ Da svarte Yehåshua, Nuns sønn, som var Måshes medhjelper fra sin ungdom. Han sa: «Måshe, min adån (herre), stopp dem!» ²⁹ Måshe sa til ham: «Er du nidkjær for min skyld? Å, om bare alt YHVHs folk var profeter ved at YHVH la sin Ånd på dem!»

⁷³⁰ Måshe vendte tilbake til leiren, både han og Israels eldste. ³¹ Det for ut en stormvind fra YHVH, og den drev vaktler inn fra havet og lot dem ligge over hele leiren, omkring en dagsreise på den ene siden, og omkring en dagsreise på den andre siden, rundt hele leiren, og omkring to alen over jorden. ³² Og folket var ute hele dagen, hele natten og hele neste dag og samlet vaktler. Den som samlet minst, samlet ti homer. Og de strødde dem om seg rundt hele leiren. ³³ Men mens de ennå hadde kjøttet mellom tennene, før de hadde tygget det, ble YHVHs vrede opptent mot folket. Og YHVH slo folket så det ble et meget stort mannefall. ³⁴ Derfor kalte han dette stedet med navnet Kivråt-Hatta'avah (De grådiges grav), for der begravde de det folket som hadde gitt etter for den lysten.

³⁵ Fra Kivråt-Hatta'avah brøt folket opp og kom til Chatseråt, og de ble i Chatseråt.

[Til toppen](#)

Kapittel 12

¹ Miryam og Aharån talte imot Måshe på grunn av den Kushittiske kvinnen han hadde tatt til ekte. For han hadde tatt en Kushittisk kvinne til ekte. ² De sa: «Har YHVH virkelig bare talt ved Måshe? Har Han ikke talt ved oss også?» Og YHVH hørte det. ³ Mannen Måshe var meget ydmyk, mer enn noe annet menneske på jorden. ⁴ Plutselig sa YHVH til Måshe, Aharån og Miryam: «Kom ut, dere tre, til Åpenbaringsteltet!» Og de tre kom ut.

⁵ Da kom YHVH ned i skystøtten og sto i døren til teltet. Han kalte på Aharån og Miryam. De gikk fram, begge to. ⁶ Da sa Han: «Hør nå Mine ord. Hvis det er en profet iblant dere, gjør Jeg, YHVH, Meg kjent for ham i et syn. I en drøm taler Jeg til ham. ⁷ Slik er det ikke med Min tjener Måshe. I hele Mitt hus er han trofast. ⁸ Ansikt til ansikt taler Jeg med ham, ja tydelig, og ikke i gåter. YHVHs skikkelse skuer han. Hvorfor fryktet dere ikke da for å tale imot Min tjener Måshe?» ⁹ Så ble YHVHs vrede opptent mot dem, og Han gikk bort.

¹⁰ Da skyen vek bort fra teltet, se, da ble Miryam spedalsk, hvit som snø. Da snudde Aharån seg mot Miryam, og se, hun var spedalsk. ¹¹ Så sa Aharån til Måshe: «Å, min herre! Jeg ber deg, legg ikke denne synden på oss! Det var i uforstand vi falt i denne synden. ¹² Jeg ber deg, la henne ikke være som en dødfødt, som har fått sitt kjøtt halvveis tært bort når han kommer ut av sin mors liv.» ¹³ Da ropte Måshe til YHVH og sa: «Å El⁴¹⁰, jeg ber Deg, helbred henne!» **Maftir** ¹⁴ Da sa YHVH til Måshe: «Om hennes far hadde spyttet henne i ansiktet, ville hun ikke da ha skammet seg i sju dager? La henne holdes innestengt utenfor leiren i sju dager, så kan hun bli tatt tilbake igjen etterpå.» ¹⁵ Så ble Miryam holdt innestengt utenfor leiren i sju dager, og folket brøt ikke opp før Miryam ble tatt tilbake. ¹⁶ Etter dette brøt folket opp fra Chatseråt og slo leir i Paranørkenen.

[Til toppen](#)